

«La **vida** que ara visc,
ja no és la meva;
és **Crist** qui viu en mi»

Paraules
de vida

PARAULES de vida

SEBASTIÀ
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

Obeir Déu és primer que obeir els homes!

La festa de l'apòstol Jaume ens situa davant d'una aventura que per als seguidors de Jesús pot ser decisiva, en el sentit d'escoltar i integrar el contingut d'una Paraula que és de Déu i que posa a la llum pública un dels aspectes més fonamentals de l'Església pel que fa a les seves conviccions de fe i estil pastoral. Ens pot ajudar, per una part, el sentit de peregrinació, que uneix tantes persones, creients i no creients, en el seu recorregut pel "camí de Sant Jaume". Aquest to itinerant ens pot fer prendre consciència de la nostra condició humana a la recerca de sentit, orientats envers Algú que ens crida i ens espera per viure'l plenament. I, per altra part, situar-nos en la centralitat de Jesucrist en les nostres vides, en la seva total obediència al Pare i en la seva conducta de servir tothom, fins a donar la vida.

Jaume, amb Pere i la resta dels apòstols, té molt clar en qui ha posat tota la seva confiança. Tenen la força de l'Esperit Sant, ho constatarem sense cap mena de dubte al llarg del Nou Testament, i en l'afirmació que hem escoltat tot referint-se a la mort i resurrecció de Jesucrist: "**Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen**" (Ac 5,32). Els apòstols saben bé en qui creuen i, per això, parlen i fins i tot s'enfronten a les autoritats religioses quan els prohibeixen formalment d'ensenyar

en nom de Jesús.

En igual o semblant situació es troben avui bisbes, sacerdots, religiosos i laics, i fins i tot comunitats cristianes senceres, que estan oferint la seva vida per portar l'Evangelí a tots els racons de la terra, i estan patint persecució per aquesta causa. Manifestem la nostra plena comunió i solidaritat amb ells, ja que estem rebent constantment notícies del seu coratge, de la seva valentia, de la seva coherència fins al testimoni de l'entrega de la seva vida per amor a Jesucrist i, en Ell, a les comunitats amb les quals comparteixen la fe i als homes i dones als qui serveixen.

Ho tenen tan clar que estan convençuts que "**obeir Déu es primer que obeir els homes**" (Ac 5,29). Es tracta d'una convicció que és el resultat d'una clara definició per Jesucrist com a Senyor, la qual cosa significa que Ell ho és tot en la meua vida, tan identificat amb la meua persona, amb el meu pensament i la meua actuació que, com diu sant Pau, "**la vida que ara visc, ja no és la meua; és Crist qui viu en mi**" (Ga 2,20). Tot i que el missatge de Jesús s'expressa amb tota claredat, hi ha qui s'hi oposa per motius de prestigi i promoció personal. Llavors és quan Jesús posa a l'exposició pública el seu estil pastoral, el de la **senzillesa** i el **servei** com a elements distintius dels qui han decidit seguir-lo, plenament identificats amb Ell.

SEBASTIA
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

iObedecer a Dios antes que obedecer a los hombres!

Palabras
de vida

La fiesta del apóstol Santiago nos sitúa ante una aventura que para los seguidores de Jesús puede ser decisiva, en el sentido de escuchar e integrar el contenido de una Palabra que es de Dios y que saca a la luz pública uno de los aspectos más fundamentales de la Iglesia por lo que respecta a sus convicciones de fe y estilo pastoral. Nos puede ayudar, por una parte, el sentido de peregrinación, que une a tantas personas, creyentes y no creyentes, en su recorrido por el “camino de Santiago”. Este tono itinerante puede hacernos tomar conciencia de nuestra condición humana a la búsqueda de sentido, orientados hacia Alguien que nos llama y nos espera para vivirlo plenamente. Y, por otra parte, situarnos en la centralidad de Jesucristo en nuestras vidas, en su total obediencia al Padre y en su conducta de servir a todos, hasta dar la vida.

Santiago, con Pedro y el resto de los apóstoles, tiene muy claro en quién ha puesto toda su confianza. Tienen la fuerza del Espíritu Santo, lo constatamos sin ningún género de duda a lo largo del Nuevo Testamento, y en la afirmación que hemos escuchado refiriéndose a la muerte y resurrección de Jesucristo: **“Testigos de esto somos nosotros y el Espíritu Santo, que Dios da a los que le obedecen”** (Ac 5,32). Los apóstoles saben bien en quien creen y, por ello, hablan e incluso se enfrentan a las autoridades religiosas cuando les prohíben formalmente enseñar en nombre de Jesús.

En la misma o parecida situación se encuentran hoy obispos, sacerdotes, religiosos y laicos, e incluso comunidades cristianas enteras, que están ofreciendo su vida para llevar el Evangelio a todos los rincones de la tierra, y padecen persecución por esta causa. Manifestemos nuestra plena comunión y solidaridad con ellos, ya que estamos recibiendo constantemente noticias de su coraje, de su valentía, de su coherencia hasta el testimonio de la entrega de su vida por amor a Jesucristo y, en Él, a las comunidades con las que comparten la fe y a los hombres y mujeres a los que sirven.

Lo tienen tan claro que están convencidos de que **“hay que obedecer a Dios antes que a los hombres”** (Ac 5,29). Se trata de una convicción que es el resultado de una clara definición por Jesucristo como Señor, lo cual significa que Él lo es todo en mi vida, tan identificado con mi persona, con mi pensamiento y mi actuación que, como dice san Pablo, **“la vida que ahora vivo, ya no es mía; es Cristo quien vive en mí”** (Ga 2,20). Aunque el mensaje de Jesús se expresa con toda claridad, hay quien se opone por motivos de prestigio y promoción personal. Luego es cuando Jesús saca a la exposición pública su estilo pastoral, el de la sencillez y el servicio como elementos distintivos de los que han decidido seguirle, plenamente identificados con Él.

Camí de Lluc: “Refugis d'amor i oferiment”

Mn. Marià Gastalver. Prior de Lluc

Més que mai necessitem llocs d'acollida i de silenci, llocs de pau i serenor, llocs de proximitat i acceptació incondicional on sentir-nos sempre ben arribats, llocs on sorprendre'ns per la bellesa i el misteri de la vida desvetllada en la creació. En definitiva, necessitem llocs on viure un amor que integra i reuneix. Des del segle XIII, els nostres avantpassats descobriren en el Santuari de Lluc la casa pairal on viure en senzillesa i veritat l'autèntic sentit de la vida alhora que sentir-se protegits i acompanyats per nostra Dona Santa Maria. Una petita col·legiata de preveres i una tendra i valenta Escolania iniciaren la realitat d'aquesta Institució que avui en dia fonamenta la seva missió mitjançant la fe, la cultura i la natura. Lluc, lloc on fer experiència de la cultura de l'encontre, com ens proposa el papa Francesc, acompanyats sempre de les “veus blaves” de la nostra Escolania, s'omple de satisfacció per poder oferir aquest fantàstic projecte “Refugis d'amor i oferiment” del nostre estimat amic i artista de les profunditats de l'ànima, Joan Bennàssar. Figures humanes, individuals o grupals, oferents o pensants, que admiren o són admirades. Figures que, integrades perfectament en els diferents espais que conformen el Santuari, aporten als nostres pelegrins i visitants la sensació d'unitat i harmonia entre l'art, la natura i l'espiritualitat. No deixeu d'aprofitar aquesta bella exposició en aquest lloc tan emblemàtic de la nostra terra.

Jo soc amb vosaltres
Tots els dies
cf. Mt 28, 20

26 DE JULIOL DE 2021
JORNADA MUNDIAL DELS AVIS
I PERSONES GRANS

CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA
COMISSIÓ EPISCOPAL PER ALS VELLERS, FAMÍLIA I VIDA

Taller de Bicicletes, espai de formació i inserció a Inca

A través de la reparació de bicicletes, Càritas Mallorca dona noves expectatives a persones amb dificultat d'accedir al mercat laboral

Álex, Adolfo, Gabriel, Lautaro, Jerson, Cheikh, David, Carol, Youcef, Pape, Ali, Moustapha Jurgen, Ibrahima són les 14 persones participants en el Taller de Bicicletes, un dels espais d'inserció de Càritas Mallorca

ubicat a Inca. Al llarg d'aquests dos darrers anys s'ha anat consolidant com un espai de formació i acompanyament a persones que viuen una situació de vulnerabilitat amb el suport econòmic del 0,7% IRPF de les Illes per a les Illes del Govern Balear.

Algunes de les persones participants fa poques setmanes que són al taller, altres, quasi dos anys..., però totes fan un aprenentatge a partir de la reparació i posada a punt de bicicletes que han estat donades per particulars, empreses i també per part de la policia local i nacional de diferents municipis.

Al taller, a més de realitzar la formació especialitzada en la reparació de bicicletes, es fa un procés d'acompanyament i recuperació de valors que possibiliten un creixement i millora personal com la confiança, la motivació, la iniciativa, el treball en equip, la cooperació, l'assumpció de reptes... Valors necessaris pel dia a dia i que algunes d'aquestes persones participants necessiten treballar. El procés d'acompanyament és realitzat per monitores i tècniques socials que fan un seguiment del dia a dia dels participants i de la seva evolució dins el grup de treball, acció indispensable perquè la persona continuï adquirint més coneixements i més fortaleces en vista al futur. Precisament un dels participants en aquest taller, Florentino, ha fet aquesta passa i gràcies a les fortaleces adquirides, ha trobat una feina amb moltes garanties d'èxit.

Les nocions de mecànica que aprenen els participants volen ser una porta oberta per accedir al mercat laboral, on l'especialització, com és la reparació de bicicletes, pot ser un valor a destacar dins un món laboral en què el sector serveis acapara el nombre més gran de treballadors. És una oportunitat a tenir present en aquest moment de més consciència sostenible i mediambiental, sense deixar de banda la vessant esportiva, que té molts d'adeptes.

El Taller de Bicicletes està ubicat a Inca, al carrer Reis Catòlics 90, i l'horari al públic és de 10 a 13 h de dilluns a divendres. Es poden fer donacions de bicicletes que ja no s'utilitzin i es poden adquirir també les que ja s'han reparat. També es pot telefonar al 971 88 04 99 o 629 774 362. Aquest espai s'inclou dins els tallers prelaborals i projectes d'economia solidària que impulsa Càritas Mallorca, on es promou la persona a través d'accions a favor de la seva inserció sociolaboral.

AGENDA mes juliol 2021

Dimecres 28 de juliol

Visita guiada - El món funerari a la Seu
Quan es començaren a construir els grans monuments funeraris? Quins eren els promotors d'aquestes sepultures? Per què hi ha gent enterrada a la Seu? Totes aquestes qüestions i moltes més les descobrireu a la visita guiada sobre el món funerari a la Seu. T'animes? Entrada 5€. Màxim 20 persones per grup. Punt de trobada: portal de l'Almoïna. Inscripcions a la web de la Catedral. 10 h Visita en català. 11.30 h Visita en castellà.

SANTORAL de la setmana

Dilluns, 26.

Sants Joaquim i Anna. Setmana XVII de durant l'any i I del saltiri,

sant Erast, santa Bartomeva Capitanio. Missa: Ex 32, 15-24. 30-34; Sal 105, 19-23; Mt 13, 31-35.

Dimarts, 27.

Dimarts de la setmana XVII.

Sant Pantaleó, sant Simeó Estilita, sant Aureli, beat Jesús Eduard Massanet. Missa: Ex 33, 7-11 - 34, 5-9. 28; Sal 102, 6-13; Mt 13, 36-43.

Dimecres, 28.

Santa Catalina Tomàs,

sants Nazari i Cels, sant Jaume Barbal. Missa: 1Jo 3, 1-2. 10-11; Sal 26, 1-4. 8-9. 13-14; Lc 10, 17-21.

Dijous, 29.

Sants Marta, Llätzer i Maria de Betània,

sant Llop, sant Olav de Noruega. Missa: Ex 40, 16-21. 34-38; Sal 83, 3. 4. 5-6. 11; Lc 10, 38-42 / Jo 11, 19-27.

Divendres, 30.

Divendres de la setmana XVII.

Sant Pere Crisòleg, sants Abdon i Senén, sant Leopold de Castronovo. Missa: Lv 23, 1. 4-11. 15-16. 27. 34b-37; Sal 80, 3-4. 5-6ab. 10-11ab; Mt 13, 54-58.

Dissabte, 31.

Sant Ignasi de Loiola,

sant Germà bisbe d'Auxerre, sant Justí de Jacobis. Missa: Lv 25, 1. 8-17; Sal 66, 2-3. 5. 7-8; Mt 14, 1-12.

Diumenge, 1.

Diumenge XVIII de durant l'any i setmana II del saltiri.

Sant Alfons Maria de Liguori, sants germans Macabeus, sant Feliu de Girona. Missa: Ex 16, 2-4. 12-15; Sal 77, 3-4. 23-24. 25. 54; Ef 4, 17. 20-24; Jo 6, 24-35.

Sant Jaume **Lectura dels Fets dels Apòstols** 4, 33; 5, 12. 27-33; 12, 1b-2

En aquells dies, els apòstols donaven testimoni de la resurrecció de Jesucrist i el confirmaven amb grans miracles. Tots els creients eren molt ben vists de la gent. Els apòstols obraven molts de miracles i prodigis entre el poble. Els guardes s'emportaren els apòstols i els presentaren al Sanedrí. El gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Vos vàrem prohibir severament ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la mort d'aquest home». Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i també n'és testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen». Ells, en sentir això, s'exasperaven i volien condemnar-los a mort. Més tard el rei Herodes va fer matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan.

Salm responsorial (salm 66)

Que vos alabin les nacions, Déu nostre,
que vos alabin tots els pobles alhora.

Lectura de la 2ª carta de sant Pau als cristians de Corint

4, 7-15

Germans, portam aquest tresor com en gerres de fang. Així queda ben clar que el seu poder extraordinari ve de Déu, i no de nosaltres. Quan les contrarietats ens enrevolten pertot arreu, no quedam del tot encerclats; ens sentim desconcertats, però no sense sortida; perseguits, però Déu no ens abandona; tirats per terra, però no abatuts. Sempre i pertot arreu portam la mort de Jesús en el nostre cos, perquè també en el nostre cos es manifesti la vida gloriosa de Jesús. És ben bé així: nosaltres vivim, però estam sempre amenaçats de mort per causa de Jesús; així la vida de Jesús manifesta el seu esplendor en la nostra carn mortal. D'aquesta manera, la mort continua la seva obra en nosaltres, i la vida, en vosaltres. L'Esriptura diu: «Em sent ple de fe, i per això he parlat». Nosaltres, doncs, que tenim el mateix Esperit de la fe, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlam, sabent que aquell qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Tot això és en bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

20, 20-28

En aquell temps, la mare de Jaume i Joan, fills de Zebedeu, anà amb els seus fills a trobar Jesús i es prosternà per demanar-li un favor. Jesús li digué: «¿Què demanes?» Ella li respongué: «Manau que en el vostre Regne aquests dos fills meus seguin un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra». Jesús contestà: «No sabeu què demanau. ¿Podeu beure el calze que jo he de beure?» Ells li diuen: «Sí que podem». Els diu Jesús: «És cert, vosaltres beureu el meu calze, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra, no som jo qui ho he de concedir; és per a aquells a qui el meu Pare ho ha reservat». Quan els altres deu sentiren tot això, s'indignaren contra els dos germans. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, en totes les nacions, els governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges fan sentir sobre els altres el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser així: qui vulgui ser important entre vosaltres ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer ha de ser el vostre esclau, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes».

Santiago **Lectura de los Hechos de los Apóstoles** 4, 33. 5, 12. 27b-33; 12, 1b

En aquellos días, los Apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor con mucho valor y hacían muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Los trajeron y los condujeron a presencia del Consejo y el sumo sacerdote les interrogó: -¿No os habíamos prohibido formalmente enseñar en nombre de éste? En cambio habéis llenado Jerusalén con vuestra enseñanza y queréis hacernos responsables de la sangre de ese hombre. Pedro y los Apóstoles replicaron: -Hay que obedecer a Dios antes que a los hombres. El Dios de nuestros padres resucitó a Jesús a quien vosotros matasteis colgándolo de un madero.» «La diestra de Dios lo exaltó haciéndolo jefe y salvador, para otorgar a Israel la resurrección con el perdón de los pecados.» Testigos de esto somos nosotros y el Espíritu Santo, que Dios da a los que le obedecen. Ellos al oír esto se consumían de rabia y trataban de matarlos y el rey Herodes hizo decapitar a Santiago, hermano de Juan.

Salmo responsorial 66

Oh Dios, que te alaben los pueblos,
que todos los pueblos te alaben.

Lectura de la 2ª carta del apóstol san Pablo a los Corintios

4, 7-15

Hermanos: Este tesoro lo llevamos en vasijas de barro, para que se vea que una fuerza tan extraordinaria es de Dios y no proviene de nosotros. Nos aprietan por todos lados, pero no nos aplastan; estamos apurados, pero no desesperados; acosados, pero no abandonados; nos derriban, pero no nos rematan; en toda ocasión y por todas partes llevamos en el cuerpo la muerte de Jesús, para que también la vida de Jesús se manifieste en nuestro cuerpo. Mientras vivimos, continuamente nos están entregando a la muerte, por causa de Jesús para que también la vida de Jesús se manifieste en nuestra carne mortal. Así, la muerte está actuando en nosotros y la vida en vosotros. Teniendo el mismo espíritu de fe, según lo que está escrito: «Creí, por eso hablé», sabiendo que quien resucitó al Señor Jesús, también con Jesús nos resucitará y nos hará estar con vosotros. Todo es para vuestro bien. Cuantos más reciban la gracia, mayor será el agradecimiento, para gloria de Dios.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo

20, 20-28

En aquel tiempo, se acercó a Jesús la madre de los Zebedeos con sus hijos y se prostó para hacerle una petición. Él le preguntó: -¿Qué deseas? Ella contestó: -Ordena que estos dos hijos míos se sienten en tu reino, uno a tu derecha y el otro a tu izquierda. Pero Jesús replicó: -No sabéis lo que pedís. ¿Sois capaces de beber el cáliz que yo he de beber? Contestaron: -Lo somos. Él les dijo: -Mi cáliz lo beberéis; pero el puesto a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlo, es para aquellos para quienes lo tiene reservado mi Padre. Los otros diez, que lo habían oído, se indignaron contra los dos hermanos. Pero Jesús, reuniéndolos, les dijo: -Sabéis que los jefes de los pueblos los tiranizan y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: el que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor, y el que quiera ser primero entre vosotros, que sea vuestro esclavo. Igual que el Hijo del Hombre no ha venido para que le sirvan, sino para dar su vida en rescate por muchos.

Comentari
de l'Evangeli